

зналъ ты; като си припомнилъ дѣтскы-тѣ съновидѣнія, той съ сѣрдечно благодареніе и благоговѣніе размышлявалъ за несповѣдимы-тѣ сѣдбы Божіи.

Той обаче ся прѣструвалъ, че не познава братіе-то си и не разбира отъ языка имъ. Той имъ казалъ съ заплашване чрѣзъ толмача. „Вы сте соглядатаи (шпіоны) и дошли сте да изгледвате, что ся прави въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ.“ — „Нѣ, господине“, отговорили братіе-то: „нынѣ сме люди честны, никога не сме ставали соглядатаи и дошли сме тукъ да си купимъ хранѣ. Баща ни живѣе въ Ханаанскѣ-тѣ земѣхъ; нынѣ вси бѣхмѣ дванадесять братѣ. Единъ отъ насъ загынѣ, а наймладыя-тѣ останѣ дома при бащѣ ни.“ — „Нѣ, вый сте люди подозрительны,“ казалъ Іосифъ: „азъ искамъ да испытамъ, вѣрны ли сѣ думы-тѣ вы, и не вы пущамъ да излѣзете изъ земѣ-тѣ Египетскѣ, доклѣ не дойде тукъ и наймладыя-тѣ вы братѣ. Проводете единого отъ васъ за брата вы, а другы-тѣ ще останете у мене роботы, доклѣ не ся научы, че ваши-тѣ думы сѣ истинны.“ И заповѣдалъ да ты запрѣтъ въ темницѣ.

Мщеніе-то не е свойственно на душѣ добродѣтелихъ. Іосифъ не искалъ да мъсти на братіе-то си, нѣ да ты исправи. Подирь три дни той заповѣдалъ да ты прѣдставятъ прѣдъ него и казалъ имъ: „Азъ ся бою отъ Бога и не притѣснявамъ никого. Ако сте наистинѣ человекы честны, то единъ отъ васъ да остане тука подъ стражѣ, а другы-тѣ да си отидете дома съ купено-то жито; послѣ ся върнете пакъ до мене съ помалкы си братѣ; тогава да повѣрвамъ думы-тѣ вы и да ся избавите отъ смѣрътъ.“

Това злополучіе послужило за исправленіе на Іосифовы-тѣ братѣ. Ти говорили единъ другому: „Вѣрно, Богъ ны наказва за наше-то жестокосѣрдіе противу брата вы Іосифа. Нынѣ видѣхмѣ, какъ скѣрбеше той душевно и проливаше слезы, и не ся смилихмѣ на него, не послушахмѣ молбы-тѣ му.—Не говорихъ ли вы азъ, казалъ Рувимъ, да не